तदाकर्ण्य जयापीडो ज्ञातोपायप्रयुक्तधीः ।
स्वभृत्येनोपयुक्तानि द्रव्याण्यानीतवान् रहः ॥५२५॥
तैः पित्तोद्रेचकैर्भुक्तैर्बलात्पित्तोऽवहज्ज्वरं ।
वज्रवृक्षपयश्चाङ्गे क्षिप्त्वा स पिडकोऽभवत् ॥५२६॥
तं लूताव्याप्तमाकर्ण्य विपन्नो रक्षिणां मुखात् ।
विपत्स्यते ध्रुवमिति ध्यात्वा देशाद्बहिर्व्यधात् ॥५२७॥
एवं स्वमतिमाहात्म्यात् सन्तीर्णो विपदर्णवात् ।
व्याप्तव्योमाग्रहीद्दुर्गं यशश्च परिपन्थिनः ॥५२८॥
यः सर्वकालमबुधैः परिहस्यमानो
मूलाङ्कुराद्यपि न ज्ञातु पुरस्करोति ।
व्यापत्सु शास्त्रविटपी स फलं प्रसूय पुंसः
किलेकपद एव लुनात्यलक्ष्मीं ॥५२९॥
तमैच्छदभिसन्धातुं विद्याविक्रमसंयुतः ।
मायाव्यरमुडिर्नाम राज्ञा नेपालपालकः ॥५३०॥
अकृतप्रणतिस्तस्य प्रविष्टस्य स्वमण्डलं ।
अगात् सुदूरमध्वानं ससैन्योऽपससार सः ॥५३१॥
जिगीषोस्तस्य तु तथा तत् तत् पार्थिवनिर्जयः ।
पृथक् प्रयत्ननिर्वर्त्यो नाभूत् तदनुसारिणः ॥५३२॥
मग्नं क्वापि क्वचिद्दृश्यं प्रतिदेशं स वैरिणं ।